

Alicia

David Oliver Borràs

El Petit Editor

Alicia

David Oliver

col·lecció
ciutat oculta

#4

*Tot el meu agraïment a Ángel Suárez:
Sense la seua ajuda no s'hauria
completat aquest llibre. Gràcies a la
seua paciència i orientació s'han centrat
les escenes amb policies.*

Reset

—Passar d'un color pèl-roig a negre no és una decisió fàcil. Sobretot si parlem d'un *Negre número 1*. —va dir Susanna, la perruquera- La *colorometria* en perruqueria és molt extensa, no podem parlar “a la babalà”, igual una persona es pensa que el color del cabell que li agrada és negre, però no tan negre com el d'eixa dona. -La perruquera assenyala la núvia de George Clooney el dia de la boda, fotografiada en la revista que tenia entre les mans la dona del costat que es distreia llegint la premsa “del cor” mentre una companya de Susanna li tocava els cabells pensant per on començar. Amb la mirada que li va llençar en va tindre prou i es va decidir a agafar les tisoires.

—I resulta que és castany, un color de cabell castany. La *colorimetria* no és fàcil. -va dir Susanna satisfeta d'haver posat en marxa les tisoires de la veïna.

Jo l'escoltava mentre notava l'olor agradable de la perruqueria i mirava l'escena del costat: una dona llegia una revista i una perruquera jove pensava per on tallar sota l'atenta mirada de la seua Susanna que era capaç de dirigir-la mentre m'explicava a mi les bondats del tint. Havia triat aquella perruqueria per diverses recomanacions, a destacar: la professionalitat i la puntualitat i, sobretot, l'absència de bajanades de les perruqueres. L'espai era totalment funcional i pràctic amb una entrada minúscula que desembocava en un taulell decorat amb

una immensa flor delicadament pintada. A sobre, una gran agenda reomplida de cites, res més. Des d'on estava asseguda podia veure tot l'espai perquè no hi havia cap paret que separés els ambients: les taules de manicura, a eixa hora buides, situades estratègicament a prop de la lluna de l'aparador per deixar veure com treballaven les mans, el cristall amb el mateix dibuix de la flor del taulell en "gelat" a l'altura dels cabets de les clientes per mantindre la intimitat a la curiositat del carrer. L'uni-forme cenyit del personal de la perruqueria també em va agradar en entrar: donava un aspecte de sobrietat en alguna de les empleades i realçava les corbes insinuants d'altres.

—Una dona com tu, pèl-roja, rogeta, que vol passar a negre ho té fàcil, no veus que passem de més clar a més obscur? Ara, el problema el tindriem si te'n penedires i volguéres tornar enrere, al teu estat roig natural... S'hauria de fer una feina molt gran ací! Una asseguda d'unes tres hores com a mínim, dues o tres hores. És una feina de molta paciència; cal "retirar" a poc a poc el tint negre, que té una pigmentació molt forta i no és fàcil de traure. El reset costaria molt de fer. Li diguem reset perquè és com el de l'ordinador: tornar a l'estat natural, però no és tan fàcil com l'ordinador, les persones som més difícils. La cosa es complicaria un poquet si volguérem fer-nos metxes, metxes roges. Com si férem un canvi, però deixant al descobert algunes metxes roges perquè recorden el seu color original, el seu passat.

—Aleshores, jo, no sé, ... Espera. —vaig dir indecisa. M'havia distret al mig del discurs, la mencioní a recordar el passat, que tot just deixava de ser present, em va torbar.

—Jo faria el contrari. -Susanna em va agafar els cabells amb les dues mans, em va tocar suaument el coll, sense deixar de parlar en cap moment. -Faria metxes negres, moltes, moltes metxes negres fins a cobrir el color original, excepte en algunes zones on quedaria roig.

Col·lecció *Ciutat Oculta*

1. Blablablismes, impostures i altres koales

Lluc Macià

2. La dona que es rigué de Talleyrand

Rosa Roig

Manola Roig

3. L'any del devorador

Emili Piera

4. Alcía

David Oliver

El Petit Editor

David Oliver (1970) és director d'equip de vendes, va néixer, viu i treballa a Carcaixent. És escriptor i ha participat dos vegades amb el projecte Històries Veïnals als relats curts conjunts "Com hi ha món" i "L'altra".

És autor també del blog *Fantasia i Erotisme* (www.atreviments.blogspot.com) on hi ha escrits curts que li permeten interactuar amb lectores i lectors.

Es autor dels llibres eròtics *Maduresa* i *Cremallera*.

Maduresa és la història en la qual Alicia, supervisora en la Caixa del Mar, entitat en crisi per l'assumpte immobiliari, i Marc, el nostre protagonista, director de sucursal, es troba, sense saber com, al mig de dos focs: la crisi econòmica-financera i el furor de la seua nova cap.

En *Cremallera*, el segon llibre, alguns dels personatges de *Maduresa* continuen però la història ja és una altra: blanqueig de diners, mafia rusa, banca i sexe.

ALÍCIA

Carcaixent. 43 anys

Diplomada en Multimèdia i Comunicació a la UOC.

Master en *Coaching* fet a mida i entrenament personalitzat de recursos emocionals i sensitivo/corporals oberts a totes les necessitats i requeriments. Acreditada per ICF

Francés, nivell experta

Aficions: Narrativa eròtica, Novel·la negra, Escacs, Joc de Dames, Natació esportiva i de competició.

